

शयने वापि हते गर्भगृहोदरे । स्त्रीःस्निग्धागुरुधूपाढ्याः
पोनोरुजघनस्तनीः । प्रकामञ्च निषेवेत मैथुनं तर्पितो नृपः ।
मधुरं तिक्तकटुकमम्लं लवणमेव च । अन्नपानं तिलान्
माषान् शाकानि च दधीनि च । तथेक्षुविक्रतीः शा-
लीन् सुगन्धान् नवानपि । प्रसन्नानूपमांसानि क्रव्याद-
विलयाधिनाम् । औदकानां सुवानाञ्च पादिनाञ्चोप-
जायते । मद्यानि च प्रसन्नानि यच्च किञ्चिद्वलप्रदम् ।
कामतस्तन्निषेवेत पुष्टिमिच्छन् हिमागमे' हेमन्तसेव्यादि

“एष एव विधिः कार्यः शिशिरे समुदाहृतः” ।

“हेमन्ते निचितः स्नेह्या गैत्याच्छीतशरीरिणाम् ।

औष्ण्यद्वन्द्वेन कुपितः कृते च गदान् वचून् । ततोऽ-
श्वमधुरस्निग्धलवणानि गुरुणि च । वर्जयेद्दमनादीनि
कर्माण्यपि च कारयेत् । पटिकाः यवान् शोतान्
सुहान् नोवारकोद्वान् । लावादिविष्किररसैर्दद्यात् पूषं
युक्तिः । पटोलनिम्बवार्त्ताकुतिककौञ्च हिमात्यये । सेवे-
तं माधवेऽरिष्टान् सीधु माध्वीकमासवान् । व्यायाममङ्गनं
धूमं तीक्ष्णञ्च कवचग्रहम् । सुखाम्बुना च सर्वार्थान्
सेवेत कुक्षमागमे । तीक्ष्णरूतकटुक्षारकषायं कोष्णम-
द्वम् । यः सुहमधुप्रायं वसन्ते भोजनं हितम् । व्या-
यामोऽत्र निगुह्याध्वशिलानिघातजो हितः । उत्सादनं
तथा स्नानं वनिताः काननानि च । सेवेत निर्हरेच्चापि
हेमन्तोपचितं कफम् । शिरोविरेकवसननिरुहकवलादि-
भिः । वज्जयेन्मधुरस्निग्धदिव्यास्त्रगुरुद्रवान्” वसन्तसे०

“व्यायामसुष्णमायासं मैथुनञ्चातिशयोधि च । रसां-
श्चाग्निगुणोद्भिक्तान् निदाघे परिवर्जयेत् । सरांसि
सरितोवापि वनानि रुचिराणि च । चन्दनानि परा-
ध्वानि खजः सकमलोत्पलाः । तालवृक्षानि बाहारां-
स्तथा शीतगृहाणि च । चर्मकाले निषेवेन वासांसि
सुखधूनि च । शर्कराखण्डदिग्धानि सुगन्धीनि हिमा-
नि च । पानकानि च सेवेत मन्थांश्चापि मधुरैरान् ।
भोजनं च हितं शीतं सवृतं मधुरद्रवम् । श्तेन पयसा
रात्रौ शर्करामधुरेण च । प्रत्ययकुसुमाक्षीर्णशयने हर्ष्य-
संस्थिते । शयीत चन्दमार्द्राङ्गः सृष्ट्यमानोऽनिलैः सुखैः”
शीतसेव्यादि ।

“तापात्यये हिता नित्यं रसा ये गुरुवस्तथा । पयो-
मांसरसाः कोष्णालौघानि च हतानि च । दृङ्गणञ्चापि
यत्किञ्चिदभिष्यन्दि तथैव च । निदाघोपचितश्चैव प्रकु-
प्यन्तं समीरणम् । निहन्त्यादनिलघ्नेन विधिना विधि-

कीविदः । नदीजलं रुचसुष्णसदमन्यं तथाऽऽतपम् । व्या-
यामञ्च दिवास्त्रं व्यायञ्चाल वज्जयेत् । यवपटि-
कगोधूमान् शालींश्चाप्यनवांस्तथा । हर्म्यमध्ये निवाते
च भजेच्छयां ऋतुत्तराम् । सविप्रप्राणिविण्मूलचाला-
निघोवनादिभिः । समापुतं तदा तोयमानरीक्षं विषोप-
मम् । वायुना विषदुष्टेन प्रादुष्येण च दूषितम् । तद्वि-
सर्षोपयोगेषु तस्मिन्काले विवर्जयेत् । निरुहैर्वस्तिभि-
श्चान्यैस्तथान्यैर्मास्तापहैः । कुपितं शमयेद्वायुं वार्षिकं वा
चरेद्विधिम् । ऋताहृतौ य एतेन विधिना वर्त्तते नरः ।
घोरावृष्ट्युक्तान् रोगान्नाप्नोति स कदाचन” प्रादुष्टसे०

ऋतुस्तीम पु० एकाहसाध्ये यागभेदे “नाकसद ऋतुस्तीमा-
दिक्स्तोमाश्चाभिज्ञवाहानि” आश्व० श्रौ० ८, ८, २६ ।

“ऋतुस्तीमनामानश्च षडेकाहाः” नारा० ।

ऋतुस्थला स्त्री अश्वरोभेदे “ऋतुस्थला हताची च विश्वाचो
पूर्वचित्यपि” भा० व्या० १२१ अ० अश्वरोभेदकथने ।

ऋतुस्नाता स्त्री ऋतौ ऋतुकाळे विहितदिने (चतुर्थदिवसे)
स्नाता । ऋतुकाळे चतुर्थदिवसे शुद्धार्थं स्नानायां
स्त्रियाम् । “ऋतुस्नातां तु यो भार्यां सन्निधौ नोप-
गच्छति” मिता० स्मृतिः धर्मलोपभयाद्वाञ्छीकृत-
स्नातामिसां अरन्” रघुः । “पूर्वं पश्येद्वृत्तस्नाता यादृशं
नरमङ्गना । तादृशं जनयेत् पुत्रं भर्तारं दर्शयेदतः”
सुश्रुतः । अधिकसुक्तमार्त्तवशब्दे ऋतुमतीशब्दे च । दार-
विशेषणत्वे पुंस्त्वम् “यः स्वदारानृतस्नातान् स्वस्यः
सन्तोषगच्छति” मिता० स्मृतिः ।

ऋतुस्नानं न० ऋतौ शुद्धार्थं स्नानम् । रजस्वलाया-
श्चतुर्थदिनकर्त्तव्ये स्नाने तस्या आर्त्तायाः स्नानप्रकारश्चा-
र्त्तवशब्दे ८०८४० उक्तः ।

ऋतुहरितकी स्त्री ऋतुभेदे द्रव्यभेदे न सेव्या हरितकी । वर्षा-
दिषु ऋतुषु क्रमेण सैन्यवशर्कराशुगुठीजीरकमधुगुडै-
र्भिन्नेन सेव्यायां हरीतक्याम् । “सिन्धूत्यशर्कराशुगुठी
कणामधुगुडैः क्रमात् । वर्षादिष्वभया प्राश्या रसायन
गुणैर्विण्या” भावप्र० ।

ऋते अव्य० ऋत (सौतः) के । १४४५ने २ विनार्थे च । “अत्रे-
हि मां प्रीतमृते तुरङ्गमायु” रघुः “अंशाहते निषिक्तस्य
नीललोहितरेतसः” कुमा० । “शक्तोऽन्यः संहितं वेगमृते
देवं पिनाकिनम्” भा० व० ३८ अ० । “नाभिव्याहार
येद्रुद्रह्ना स्वधानिनयनाहते” मनुः “अभ्राह्मकी हरेत्सर्वं
उहितृणां सुताहते” या० । एतच्छब्दस्य विनार्थत्वात्